

Dom 31. oktober 1850

[Oversigtsbilleder](#)

Dom.

(i Sagen Procurator Aagaard, som befalet Actor ctr. Arrestanterne: Christen Larsen Skomager, for Mord, Niels Christensen Bekgaard for at have forledet til Mord samt for attenteret Mord, Lars Christian Nielsen Skomager, Ane Marie Hansdatter, Hans Jensen, Mette Marie Christensdatter samt Maren Christensdatter, ogsaa Sara Maren kaldet alle for deelagtighed i attenteret Mord)

(Afsagt i Extraretten den 31te October 1850).

Ifølge Hjørring Amts Ordre af 13de Juni d. A. tiltales under nærværende Sag Arrestanterne Christen Larsen Skomager for Mord; Niels Christensen Bækgaard for at have forledet til Mord, samt for attenteret Mord; Jens Christian Nielsen Skomager, Ane Marie Hansdatter, Hans Jensen, Mette Marie Christensdatter samt Maren Christensdatter ogsaa Sara Maren kaldet, Alle for deelagtighed i attenteret Mord; og ere denne Sags factiske Omstændigheder, efter de Tiltaltes egne Tilstaaelser og øvrige under Sagen fremkomne Oplysninger følgende: tpul

Efter at det for Dommeren ere den 19de April d. A. bleven anmeldt at Gaardfæster under Børglum Kloster Gods Niels Christensen af Bækgaard i Vrensted Sogn, hans Hustrue Ane Marie Pedersdatter ved døden pludseligen var afgaaet Natten imellem den 17de Og 18de i fM under omstændigheder, som opvakte Mistanke om en ikke naturlig død, paabegyndtes den 20de fM Forhør og den Afdødes Lig blev obduceret. Allerede ved den udvendige Undersøgelse fandtes Tegn paa Liget, som gjorde en voldsom Dødsmaade sandsynlig og den paa lovlige Maade afholdte Obduktionsforretning gav det Resultat: at Obducenterne: Districtlægerne Hansen og Gorgius antog at Ane Marie Pedersdatter var død Kvælingsdøden, hvilken Conclusion det Kongelige Sundhedscollegium i Betænkning af 15de August d A har tiltraadt. - Da det hernæst oplystes at den Afdøde og hendes her tiltalte Mand Niels Christensen Bækgaard i deres 20 aarige Ægteskab havde henlevet i et saa ulykkeligt Samliv at Sognet Beboere antog at en Udaad havde bevirket hendes død, og Manden derhos selv vedgik at han, da Liget af hans afdøde Kone fandtes liggende i deres Bryggers med Ansigtet vendt mod Jorden, ikke strax, da han erfarede dette rørte ved Liget, men at han derimod først hentede Gaardens Folk og i Forening med disse bar Liget ind paa en Seng, saa henleddes Mistanken snart paa Manden, og da nu fremdeles Husmand Kristian Nielsen Gade af Vrensted forklarede at han, da han med Niels Bekgaard nogle Dage forinden samtalede om at forpagte nogen Jord af denne, blev foreslaaet at skille ham af med Konen ved Hjælp af Midler, han selv var i Besiddelse af: og fremdeles Niels Bekgaards 9aarige Brodersøn og Tjenestedreng forklarede at hans Hosbond Dagen efter Konens død havde anmodet ham om at gaa ud paa en Agermark for der at søge efter Kreaturbeen samt derhos en Nøgle, hvilken Sidste Drengen ogsaa fandt paa et Sted, hvor Jorden var meget nedtrampet og hvor da ogsaa befandtes en stærknet Blodplet af Størrelse som 2de Hænders Kreds. Da Niels Bækgaard maatte erkjende at have udsendt Drengen og at den af denne fundne Nøgle var hans afdøde Kone tilhørende saa blev Niels Bekgaard, som var bleven belagt med personligt Arrest, ført ud til Bekgaard, hvor Forhøret continuerede, og Arrestanten forklarede nu her: at der Natten til den 18de April sidst omtrent Kl. 2 blev banket paa Vinduet til hans Sovekammer af medtiltalte Kristen Larsen Skomager, som derved vaagnede ham og bad

ham at staae op, i det han meddelte ham at hans Kone laae udenfor paa Marken og var død, samt at Niels Bekgaard maatte hjælpe at bære hende hjem, hvilket han ikke med egne Kræfter var istand til. Arrestanten iførte sig derfor sine Klæder og gik med Christen Skomager hen til en, omtrent 700 Skridt fra Bekgaard værende Skjælgrøft, hvor han fandt sin Kone liggende, tiltalte hende, men erholdt intet Svar, derimod ikkun gjentagen forsikring af Christen Skomager at hun var død. Efter Sidstnævntes Opfordring, tog Arrestanten nu fat i Liget ved Fødderne og Christen Skomager ved Overkroppen, og bare de saaledes Liget hjem til Bækgaard og lagde det i Bryggerset, hvor da Husets Tjenestepige, paa den følgende Dags Morgen var til sin Daggjærning bleven vækket af Arrestanten, først fandt det.

Som følge af disse Arrestantens Forklaringer, hvis Rigtighed vandt Bestyrkelse ved andre fremkomne Oplysninger blev Christen Larsen Skomager, - som var afreist til Militærtjeneste ved den 5te Reservebataillon i Skanderborg, af Bataillonens requireret anholdt og udleveret, hvorefter han ankom til Herredets Tingsted den 7 Mai næstefter, og fremstillet her for forhør vedgik han Strax angerfuld og med grædende Taarer at han efter Tilskyndelse af Arrestanten Niels Bækgaard og ved løfte om Betaling af denne havde forøvet Mordet paa dennes Kone Ane Marie Pedersdatter. De med forbrydelsen nærmere forbundne Omstændigheder forklarede han at være følgende: Den 17de April d A. fulgte han med Arrestanten Niels Bækgaard til Løkken, hvor denne tracterede ham dygtig med Brændeviin og derhos anmodede ham om at drikke sin Kone Ane Marie Pedersdatter saa fuld i Brændeviin at hun kunde død deraf, i det han derfor lovede ham en saadan Betaling at han ikke skulde komme til at trænge. - Hjemkommen med Niels Bekgaard fra Løkken til Bækgaard blev han atter her rigeligen tracteret og N Bekgaard fremførte da igjen sin Anmodning til ham om at drikke Konen til døde endnu samme Aften, idet han gjentog sit Løfte om Betaling. Christen Larsen Skomager som tillige med 2 andre Personer samme aften vare kommen til Bækgaard var den Sidste som forlod Gaarden; og overtalte nu Niels Bekgaard ved hans (Christen Skomagers) Bortgang sin Kone at følge med ham (Christen Skomager) til hans Farbroders Jens Christen Nielsen Skomagers Kone Ane Marie Hansdatter i Vrensted, hvor den fra Løkken af ham medbragte Ret Fisk skulde fortæres tilligemed en Flaske Brændeviin, som Niels Bekgaard medgav ham til Opnaaelsen af hans morderiske Hensigt. Ane Marie Pedersdatter fulgte villigen med til Jens Chr Skomagers Huus, hvor fisken blev kogt og spist, samt en deel af Brændevinen drukket.- Efter ophold af omtrent 1 time Sammested forlode Christen Larsen Skomager og Ane Marie Pedersdatter, Jens Chr. Skomagers Huus, idet de bleve ledsagede et Stykke paa Veien ad dennes Kone Ane Marie Hansdatter, som, forinden hun skiltes fra dem og gik tilbage til sit Hjem, overgav Christen Larsen Skomager en lille Flaske - som i det Følgende nærmere vil blive omtalt - hvori var noget Flydende, med Anmodning eller Opfordring til ham: at give Ane Marie Pedersdatter Noget af samme Flaskes Indhold. - Da de derefter underveis til Bekgaard kom til en Grøft, satte Christen Skomager og Ane Marie Pedersdatter sig begge ned i denne, hvor han nu overrakte hende den lille Flaske, paa, hvis indhold hun smagte, men udspyttede det strax igjen samt kastede Flasken bort fra sig, hvorved Noget af dens Indhold blev spildt paa Christen Skomagers Vest, hvilken herved paa dette Sted mistede sin Farve. Herefter tog han - som da var meget beruset - saavidt han mindes - med begge sine Hænder fat om Halsen paa Ane Marie Pedersdatter og klemte hende saa stærk han kunde, hvorpaa hun meget kort derefter var død uden at han enten slog eller videre mishandlede hende. Strax derefter gik han til Niels Bekgaards Sovekammervindue og bankede paa samt meddelte denne at det nu var forbi med hans Kone. Om Maaden hvorpaa den Myrdede derefter blev hjembragt har denne Tiltalte forklaret sig overenstemmende med Niels Bekgaard, dog med Tilføjelsen: at denne - som yttrede sig tilfreds med det Skete - ogsaa da lovede ham engang at give ham saameget at han ikke skulle trænge. Saasart den Myrdede var blevet henlagt i Bryggerset forlod Niels Christensen? (Christen Larsen) Skomager Bækgaard og gik til Jens Chr Skomagers Huus, hvor han vækkede

dennes foranmeldte Kone, fortalte hende hvad der var skeet og meddelte hende at den lille Flaske var bleven borte.- Sluttelig har Christens Skomager tilføjet at foruden ham og Niels Bekgaard samt Ane Marie Hansdatter var Ingen vidende om eller deelagtige i Mordet. Denne saaledes af Arrestanten Christen Larsen Skomager afgivne aabenhjertige Tilstaaelse var i alt Væsenligt stemmende med Sandheden og de øvrige Tiltaltes Forklaringer uden at dog fuldkommen Overenstemmelse har været at tilveiebringe mellem disse. - Efter først gjentagende at have benægtet saadant, har Arrestanten Niels Bekgaard saaledes vedgaaet: at han i Løkken har opfordret Christen Larsen Skomager til engang at give hans Kone saameget Brændeviin, at hun kunde faae nok eller dø deraf. – at han har overtalt sin Kone til at følge med Christen Skomager til Jens Chr. Skomagers Hus., - at han har medgivet (Christen Skomager Brændeviin i den Hensigt at hans Kone skulde faae nok eller dø deraf, - at han har overtalt sin Kone til at følge med Christen Skomager til Jens Chr Skomagers Huus,- at han har medgivet Christen Skomager Brændeviin i den Hensigt at hans Kone skulde faae nok eller dø deraf, - og at - ihvorvel han ikke vil kunne erindre at have lovet Christen Skomager nogen Godtgjørelse, hvis denne paa den ommeldte Maade skilte ham ved sin Kone – saa var det dog hans Hensigt at Christen Skomager herfor skulde betales eller fornøies. Han har i øvrigt benægtet at have opfordret Christen Skomager til at Kvæle den Myrdede, og Rigtigheden heraf har ogsaa Christen Skomager erkjendt. – Tiltalte Ane Marie Hansdatters Medviden i selve Mordet.- Hendes Andel i det Attenterede Giftmord vil senere blive omhandlet bestaaer deri, at hun, vidende om at Christen Skomager agtede at skille Ane Marie Pedersdatter ved livet dernæst at overgive ham – som hun siger paa Anmodning, men som han forklarer uden Opfordring – den Flaske, - som her foran er ommeldt, og hvori hun vidste at der var Victrioldraaber, og at hun – som tidligere her berørt,- fulgte med Christen Skomager og Ane Marie Pedersdatter hen til den Grøft, hvor Mordet blev begaaet – at hun saa A .M. Pedersdatter, som var kommet et lidet Stykke bort paa den anden Side af Grøften, at følge Christen Skomagers Opfordring til at vende tilbage til ham i Grøften uden at gjøre Andet end at raade hende til at gaae videre bort derfra, og at hun endelig forlod dem netop paa den Tid hun maatte formode at Forbrydelsen, hvis den skete, vilde blive fuldbyrdet. – Vel udsiger hun at hun forinden hun forlod dem, opfordrede Christen Skomager til at levere Flasken tilbage; men ligesom dette Angivende der af denne er benægtet – ikke findes Bestyrkelse i hendes øvrige Forhold under Sagen, saaledes kan eiheller de Yttringer, som hun har udsagt at have henvendt til Christen Skomager, og som kunde forstaaes paa forskellig Maade – ansees at tyde hen paa at hun ønskede at forhindre Mordet.- Hvad hernæst angaaer det attenterede Giftmord for hvilket 6 af de her Tiltalte ere actionerede (anklagede), da er det i saa Henseende ved deres egne Tilstaaelser og øvrige under Sagen oplyste Omstændigheder tilstrækkeligen godtgjort at: Niels Christen Bekgaard i omtrent et Aarstid førend hans forommeldte Hustrue A. M. Pedersdatter blev myrdet har paa forskellige Maader dels selv, dels ved Andre søgt at faae hende bragt af dage ved Gift og stærke drikke. Ikkun en Gang har han imidlertid – efter hvad han har forklaret selv prøvet herpaa, idet han nemlig, efter have paastrøet en hvedekage rødt Præcipitatpulver, gik med denne ned i Kostalden, hvor hans Kone var ifærd med at malke, og bød hende samme kage med Pulveret paa, den hun dog ikke vilde nyde, fordi som hun skal have yttret – der var Møg paa den.

Som allerede herforan er bemærket har han, efter Husmand Christen Nielsen Gades og tillige efter Husmand Peder Simonsen beedigede Udsagn - hvis Rigtighed han dog har benægtet foreslaaet disse Mænd, med Løfte om Godtgjørelse. Førstnævnte at skille sig af med Konen ved Midler, han selv havde, og Sidstnævnte at skaffe sig Arsenic, hvormed han kunde faae hende dræbt. Disse Mænd kunde han imidlertid ikke formaae til deltagelse i saadan Udaad; men i de øvrige her Tiltalte fandt han villige Redskaber til Forsøget af samme. Saaledes har han leveret til forommeldte Arrestantinde Ane Marie Hansdatter noget før sidste Juul 2de Flasker, den ene med Victrioldraaber, den anden med Skedevand, hvilket han anmodede

hende om at indgive hans Kone enten i Brændeviin eller kaffe og lovede han derfor Arrestantinden som Betaling for heri at føie ham en af hans Kones Kjoler hvis Attentatet lykkedes. - Arrestantinden gik ind paa Forslaget og har derefter 2de forskiællige Gange givet nu afdøde Ane Marie Pedersdatter Kaffe hvori var Victrioldraaber. Første Gange skete dette i Arrestantindens eget Huus og A. M. Pedersdatter drak denne Kaffe. Den 2den Gang da hun bød hende lignende Kaffe var i Bækgaard, hvor A. M. Pedersdatter imidlertid vægrede sig ved at drikke samme. - En 3die Gang leverede Niels Bækgaard Arrestantinden nogle smaae Stykker Hvedekage med paastrøet rødt Pulver (Præcipitat) hvilket hun skulde give A. M. Pedersdatter enten i Kaffe eller blandet i Smør, som hunskulde komme paa Smørrebrød til hende. Arrestantinden æltede derfor Hvedekagestykkerne med Pulveret paa i Smør, hvilket hun derefter gav Niels Bekgaard tilbage, og denne har senere fortalt hende hvorledes han - hvilket han imidlertid vedblivende benægter - 2de Gange har givet sin Kone af dette Smør. I Forbindelse med Arrestantinden virkede hendes Mand: Arrestanten Jens Christian Nielsen Skomager, der, fuldkommen bekjendt med at hans Kone havde modtaget de 2de Flasker med Victrioldraaber og Skedevand af Niels Bækgaard i den Hensigt at Flaskernes Indhold skulde kommet i Kaffe eller Brændeviin til dennes Kone, ogsaa selv var tilstæde da Sammenblanding fandt Sted af den Kaffe som A. M. Pedersdatter i Bækgaard vægrede sig ved at drikke. - Efter forud sket Aftale med Niels Bekgaard indfandt denne Arrestant sig nemlig i Bækgaard en dag da alle Gaardens Folk vare fraværende og Manden samt Konen alene hjemme, og medbragte Arrestanten da en Flaske, hvori var en Sammenblanding af Brændeviin, Victriololie og Skedevand. Efter at have først ved hjælp af noget dansk Brændeviin, som Niels Bekgaard satte frem, hvor de beruset baade Anne Marie Pedersdatter og sig selv, skiænkede han en Snaps for Anne M. Pedersdatter af den medbragte Sammenblanding, hvilken han foregav at være Rom og hvoraf hun drak omtrent det Halve, hvilket hun imidlertid strax spyttede ud sigende at det smagte slemt. Arrestanten raadede hende nu - efter hvad (han) nemlig selv udsiger - til at drikke sød Melk, hvilket hun ogsaa gjorde, og da hun derefter havde nydt nogle Snapse Brændeviin gik hun tilsengs og sov i nogen Tid. Da hun vaagnede og yttrede Lyst til Caffee blev Arrestantens Kone, fornævnte Anne M. Hansdatter hentet og tillavede den ovenberørte Caffee med Victrioldraaber i, og, - efter hans og Niels Bekgaards Forklaringer - tillige med Skedevand samt Sopper? eller Stykker af noget, som lignede Kage, hvilket Sidste Niels Bekgaard engang havde leveret A. M. Hansdatter i hendes eget Huus. - Ikkun lidet nød A. M. Pedersdatter af denne Kaffe, og da hun vægrede sig ved at drikke mere af den, foreslog Niels Bekgaard at de skulde hælde Kaffen i hende med Magt saaledes at enten denne skulde holde hende, medens Arrestanten tvang caffeen i hende, eller at han selv vilde holde hende, medens N. Bekgaard gav hende Caffeen ind. Da Niels Bekgaard imidlertid ikke herpaa vilde indlade sig, fik Anne M. Pedersdatter ikke mere af samme Caffee. For denne Misgjærning blev Arrestanten og Kone af Niels Bekgaard lovet ½ Td. Rug, hvilken de dog ikke senere har faaet, saadant Niels Bekgaard (kan det være en fejlskrivning af :angrende?) _____? erkjender.

Efter hans Kones og N Bekgaards Forklaringer var det tillige denne Arrestant, som af Sidstnævnte Havde modtaget den Flaske med Victrioldraaber i, som A. M. Hansdatter overleverede Christen Larsen Skomager, og som denne, kort før Mordet blev begaaet, gav A. M. Pedersdatter at drikke af.

Arrestanten Hans Jensen Smed, der henhører til de saakaldte "Kloge Folk", var den, til hvem Niels Bekgaard, efter dennes egen Forklaring oftere henvendte sig og talte med om hvorledes hans Kone skulde forgives. - denne Arrestant har videre forklaret - hvad ogsaa er stemmende med de øvrige i saa Henseende erhvervede Oplysninger - at Niels Bekgaard en dag sidste Efteraar kom til ham i hans Huus og tilbød ham og Kone først 50 Rdl og senere hans Eiendomshuus paa Boested Hede, naar han vilde skaffe ham Noget at forgive sin Kone med. Arrestanten gik ind paa Tilbudet saaledes at han gjensvarede N. Bekgaard: at denne

kunde komme igjen, skulde han see hvad han kunde gjøre. Som Følge heraf kom Niels Bekgaard nogle dage efter en Morgen omtrent Kl 3 a 4 ridende til Arrestantens Hus og bad ham saa at skaffe Giften, og da herefter paa Anfordring udbetalte Tiltalte som Godtgjørelse for **Reisen et** Beløb af 3 Rbd samt laante ham sin Hest til Reisen, saa begav Tiltalte sig paa denne Hest paa Reise til N Sundbye imedens N Bekgaard blev tilbage i hans Hus. Ankommen til N Sundbye og vidende om at Præcipitatpulver var giftigt, gik Tiltalte ind paa Sundby Apotdhek, forlangte der og fik - hvad i øvrigt af Apothekeren og dennes Medhjælper er benægtet for 4 a 6 s Præcipitatpulver, med hvilket han derpaa begav sig tilbage hjem og overleverede det til Niels Bekgaard, idet han sagde denne at han skulde give sin Kone af Pulveret paa noget Smørrebrød. Derhos medgav han endvidere N. Bekgaard et hvidt Pulver bestaaende af Lüneborg Salt, om hviket Tiltalte sagde at det vistnok vilde hjælpe. Da Niels Bekgaard imidlertid nogen Tid derefter kom igjen og meddelte at foranmeldte Pulvere ingen Virkning havde gjort og bad Tiltalte at skaffe sig mere Gift, saa har Tiltalte - dog om dette skete samme dag erindrer han ikke - 2de Gange forsynet N. Bekgaard, den ene Gang med et Pulver bestaaende af den almindelige Farvevare "Brunrødt", hvilket han ved sin Kone sendte ham med Tilkjendegivende at han skulde bruge det ligesom det andet røde Pulver, og at dette var af samme Slags som dette; og den 2den Gang noget gammelt rødt Kløverfrøe samt Pimpernillerod, hvilket Tiltalte overleverede den under nærværende Sag medtiltalte Maren Christensdatter eller Sara Maren med den Besked at Frøet skulde kommes i Malurtbrændeviin og gives N. Bekgaards Kone, naar denne forlangte saadant, samt at Roden ligeledes skulde skiæres i Stykker og kommes paa Brændeviin. Om disse 2de Forsendinger har Tiltalte bemærket at han vidste at de ikke vare giftige, og at han ei heller turde sende saadanne fordi Folk begyndte at tale saameget om at Niels Bekgaard havde henvendt sig til Forskiællige om at have sin Kone forgivet.

I Anledning de her anmeldte, til Forgiftning anvendte Substantser bemærkes at der ved en i Bekgaard i Arrestanten Niels Bækgaards Gjemmer anstillet Undersøgelse fandtes blandt mere Andet, ogsaa en Papiirskapsel med tydelige Spor eller faa Levninger af et rødt Pulver, hvilken ved iværksat Chemiske Undersøgelser, hvis Resultat af det Kongelige Sundhedsscollegio er tiltraadt, - befandtes at have indeholdt rødt Qviksølv Acyd eller rødt Præcipitatpulver, som tillige med det under Forgiftningsforsøgene saa hyppigt anvendte Victrioldraaber samt Skedevand ere de eneste Substantser, som Henhøre til Gifterne. Forberørte Papierskapsel har iøvrigt saavel Hans Jensen som Niels Bekgaard begge erkjendt at være den selvsamme, som Hans Jensen medbragte fra Sundby Apothek med Pulver i.

Den her givne fremstilling af Hans Jensens Deelagtighed i det attenterte Giftmord vil tillige have viist hvilken Andeel hans Hustrue:

Arrestantinden Mette Marie Christensdatter har havt i samme. Efter hendes dermed Stemmende Tilstaaelser har hun nemlig - fuldkommen bekjendt med at Niels Bekgaard attendere at faae sin Kone forgivet, - og at hendes Mand med Løfte om 50 Rbd eller Bekgaards Eiendomshus paa Bosted Hede i saadan Hensigt havde indkjøbt Præcipitatpulver til ham – endog saa sin Mand overlevere til Niels Bekgaard et lidet Papiir med et rødt Pulver i med den Beskeed at det var bedre end det forrige og at han skulde bruge det ligesom hiint. Saa har hun ogsaa vedgaaet at have yttret sig til Sara Maren, da denne en dag kom til hendes hus i et Ærinde fra Niels Bekgaard: at nu skulle de ikke klage dem, thi hendes Mand havde funden Noget i sine Bøger om Frø og Rod, som nok kunde hjælpe.

Arrestantinden Maren Christensdatter, ogsaa Sara Maren Kaldet, der beboede Niels Bækgaards Eiendomshuus paa Bosted Hede, og i et par Aar har været hans Frille, hvem han har underholdt og pleiet legemlig Omgang med samt givet Løfte om Ægteskab naar hans Kone var død. Det er denne Arrestantindes iøvrigt aabenhjertige Tilstaaelser, som have givet Oplysninger om det attenterede Giftmord, og allerede

dette godtgjør hvor dybt hun har været indviet i Niels Bekgaards Forgiftningsplaner. Efter hendes egne Forklaringer ere paa hendes Bopæl forefaldne Samtaler imellem N. Bækgaard og Hans Jensen Smed om Maaden hvorpaa Gifterne skulle anvendes og deres Virkning, hvilke Samtaler hun under Tausheds Løfte har overværet. Hun har derfor selv hørt - hvad Niels Bekgaard dog fragaaer - at denne flere Morgener har givet sin Kone hvidblakkede Draaber i Brændeviin, hvilke draaber han for Tiltalte foregav vare giftige. Derfor har hun, - hvad allerede tidligere i dennes Forklaringer findes anført – af Hans Jensen modtaget til modtaget til Niels Bekgaard noget Frø og Rod hvilket hun har overgivet denne med Anvisning til hvorledes hans Kone skulde indgives, idet hun kort i forveien havde indfunden sig hos Hans Jensen med Begjæring fra Niels Bækgaard om at give hende noget Mere til at forgive hans Kone med, hvilket hun imidlertid ikke da erholdte. Derimod har hun stadig benægtet Hans Jensens Angivende om: at hun har anmodet denne om at skaffe sig og Niels Bekgaard Giften til at forgive dennes Konen med. Efter saaledes at have fremstillet saavel Sagen i dens Heelhed, som og hver af de Tiltaltes Deelagtighed i de begaaende Forbrydelser _____? disses Art Lovenes Straf for samme, i Relation til enhver af Forbryderne være?ere? at omhandle. Saaledes er da

1. Christen Larsen Skomager, som er 30 Aar gl og Smed hans tidligere Forhold har været upaaklageligt. – fuldkommen overbeviist om Natten mellem 17de og 18de April dA at have myrdet Ane Marie Pedersdatter af Bækgaard. Han har da ikke noget nærmere Bekjendskab til Hende og hun havde ingenside fornærmet ham. Det var ikke i Hidsighed eller Vrede han begik Mordet, men han havde Forbrydelsen til Hensigt flere Timer forud og Motivet var alene Løftet om en saadan Betaling ”at han ikke skulde komme til at trænge.” Vel bør det erindres hvilken Indflydelse et saadant Løfte gjort af en velhavende Mand, maatte have paa Tiltalte som fattig Menneske og at Nydelsen af en ikke ubetydelig deel Brændeviin formeentlig har sat ham i en exalteret Tilstand, samt – hvad der ogsaa maa tale for ham: at han vedvarende føler dyb Anger og fortrydelse over den af ham begaaede Udaad, hvilken han – aabenhjertig og ulykkelig tilstod, saasnart han for Retten blev fremstillet. Efter Loven 6-9-1 ifr. ___? §10 i Fr 4de October 1833 vil denne Tiltalte for det af ham begaaede Mord blive at dømmes til at miste sin Hals og at hans Hoved derefter at sættes paa en Stage.

2. Niels Christensen Bækgaard, der er 45 Aar gl og om hvem det er oplyst at han har gjort sig skyldig i Hoer, men for hvilken Forseelse Straffen allernaadigst blev han eftergivet – er her nu overbeviist om at have forledet Christen Larsen Skomager til Mordet af og de øvrige Medtiltalte til Deelagtighed i attentet Giftmord paa hans Hustrue Ane Marie Pedersdatter.

Ved at gjennemgaa Sagens factiske Omstændigheder fremtræder det klart hvorledes denne Tiltalte næsten 1 Aar har med fuldt Overlæg og ved enhver given Leilighed stræbt sin Kone efter Livet og hvorledes han med Løfter om Betaling og Fordele har vidst at drage de Medtiltalte med sig i Fordærvelse. - Naar Giftmordforsøgene have ikke havt den tilsigtede Virkning, da kan saadant ingenlunde komme denne Tiltalte til gode, men maa alene tilregnes Forsynets Styrelse, thi af Alt , hvad under denne Sag er fremkommen og oplyst fremgaaer nok som at det var Tiltaltes Agt at faae sine Kone bragt af dage, skiøndt vel ikke (ikke) som skeet er ved Kvælning.

Forsaavidt denne Tiltalte endvidere actioneres for Attanteret Mord, da kan han imod sin Benægtigelse og uagtet de i saa Henseende fremkommne stærke Formodninger imod ham – ikkun ansees 1 Gang at have gjort sig skyldig i et Giftmordforsøg den Gang har nemlig efter egen Tilstaaelse i sin Kostald tilbød sin Kone at spise den med Præcipitatpulver paastrøede Hvedekage af hvilken hun imidlertid vægrede sig ved at nyde Noget. Idel har han skaffet alle nødvendige Midler tilveie til Konens Forgiftning, og har tildeels været nærværende naar hun blev indgivet forgiftede drikke, men det karakteriserer ham at han, uden netop ved

den nysanførte Leilighed stedse ____? har undgaaet med egen Haand at indgive hende Gift, og Lovgivningens Bestemmelser om en attenteret Forbrydelse fordrer formeentlig som en aldeles ?? (saadan ____? som) Betingelse at Forbryderen directe maa have forsøgt den ham imputerede (Ordre?) _____ I Henhold til § 26 ifr. ____? §10 i Fr. 4de October 1833 _ Denne Tiltalte for at have forledet til og tilsigtet Mord paa sin Hustrue blive at ansee efter Lovens 6-9-12 saa at han bliver at dømmes til at have sit Liv forbrudt og at lægges på Steile og Hjul og maae herved den Straf han har forskyldt for attenteret Giftmord ansvar (ansees ?) absorberet.

3. Jens Christian Nielsen Skomager, der er 46 Aar gl, og ikke tidligere har været Straffet er overbevidst om at have gjort sig skyldig i attenteret Giftmord paa den myrdede Ane Marie Pedersdatter. Det var 2 gange paa en dag at denne Tiltalte som er forfalden til drik – har forsøgt at forgive nysnævnte Kone, og da hun første Gang nægtede at drikke den forgiftede Caffé, tilbød han endog med magt at hælde denne drik i hende, hvilken Omstændighed gjør hans afgivne Forklaring om at han, efter at hun første Gang havde modtaget den af ham tilberedte giftSnaps, foreslog hende at drikke Mælk – i høi Grad usandsynlig. Det ere ikke personlig Uvillie, der ledede ham til Forbrydelsen, men Haabet om en ubetydelig Vinding, og da man af hele hans Handlemaade formentligen ikke kan udlede andet Resultat end at det var hans overlagte Hensigt at ombringe Ane Marie Pedersdatter, saa vil han i Overenstemmelse med §14 __? 4de October 1833 __? 6-6-22 blive at dømmes til at have sit Liv forbrudt.

4. Ane Marie Hansdatter, sidstnævnte Tiltaltes Kone der er 43 Aar gl og ikke tidligere har været straffet, er overbeviist om at have gjort sig skyldig i attenteret Giftmord paa den senere myrdede Ane Marie Pedersdatter. – Denne Tiltalte har været Niels Christensen Bækgaard fortrinligste Redskab under Udførelsen af det attenterede Giftmord. Under Venskabs Maske lokkede hun den ulykkelige Forfulgte til sig og indgav hende forgiftede drikke, ja selv da Ane Marie Pedersdatter var lidende af Ildebefindende følte hun ingen Medlidenhed med hende, men tilberedte for hende den forommeldte Caffé med Vitrioldraaber i. Men hermed lod hun det ikke være nok, thi, efter hendes egen Forklaring vidende om at Christen Larsen Skomager agtede hos Niels Bekgaard at tjene den af denne lovede Belønning for at myrde hans Kone, lod hun Christen Skomager og Ane M Pedersdatter først beruse sig i hendes Hus fulgte derefter med dem paa Veien til Bækgaard og overleverede undervejs Christen Skomager en Flaske med Victrioldraaber i, som hun godt vidste han nok ville byde Anne Marie Pedersdatter, uden at hun forebyggede saadant, hvorimod hun fjernede sig og lod den Ulykkelige gaa sin Skjæbne imøde. – Ingen formildende Omstændigheder skjønnes at være tilstede for denne Tiltalte. Motiverne til hendes forbrydelse var alene Niels Bækgaards Løfte om at hun skulde faa en af Ane Marie Pederdatters Kjoler, hvis Attentatet lykkedes, og da hele hendes Virksomhed tydelig viser at hendes Hensigt var den at Skille den ulykkelige Kone ved Livet saa vil denne Tiltalte ikke kunne undgaae ligesom Manden overensstemmende med §14 ifr 4de October 1833 ifr __? Lovens 6-6-22 at idømmes Livsstraf.

5. Hans Jensen Smed, der er 40 Aar gl og tidligere har været straffet for Tyveri med Fængsel paa Vand og Brød i 6 Gange 5 Dage – overbeviist om at have gjort sig skyldig i Deelagtighed i attenteret Mord idet han har mod Betaling og Løfte om yderligere Godtgjørrelse forskaffet og udleveret Niels Bekgaard med udtrykkelig Angivelse om hvorledes denne skulde indgive Kone samme – et Giftpulver og har iøvrigt jævnlig været Niels Bekgaards Raadgiver i samme Retning.

Denne Tiltalte er en fattig Husmand og Haabet om den belovede store Belønning maa for ham have været stor Fristelse, og da han senere, under Foregivende at det var Gift sendte uskadelige Substantser til Niels

Bekgaard, har herved formentligen lagt for depaa at han ikke længere havde til Hensigt at faae dennes Kone Ombragt ved Gift, og finder Retten derfor at denne Tiltalte passende vil kunne her idømmes den i § 27 af Fr 4de October 1833, 3de Nomb? fastsatte mindste Straf af 6 Aars Forbedringshuusarbeide.

6. Mette Marie Christensdatter, Sidstnævnte Tiltaltes Hustrue, der er 29 Aar gl og for Hoer tidligere har været ikend en Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 dage overbeviist om at have gjort sig skyldig i Deelagtighed i det heromhandlede attenterte Mord saaledes som i det foregaaende hende Betræffende, er bleven fremstillet. At hun ikke har været et blot Redskab for hendes Mands Villie men ogsaa selv har havt en egen Interesse i Sagen synes at fremgaa af hendes Yttring til Sara Maren om: at denne og N. Bækgaard nu ikke skulde klage dem, eftersom hendes Mand nu havde fundet Noget i hans Bog om Frø og Rod, som nok skulde hjælpe.- Da imidlertid denne Tiltalte ved sin Andeel i Sagen dog vel maa antages for Størstedelen at have villet føie sin Mand,, og da det Pulver denne Tiltalte overbragte ikke var giftigt, saa skjønnes det at hendes Straf i Analogi af Bestemmelserne ifr __ 4de October § 27 passende vil kunde fastsættes til Fængsel paa Vand og Brød i 6 Gange 5 Dage.

7. Maren Christensdatter ogsaa Sara Maren kaldet, der er 31 Aar gl og ikke tidligere straffet,- overbeviist om Deelagtighed i det omhandlede attenterede Giftmord. – Idet Foregaaende allerede anført Maaden, hvorpaa saadant har fundet sted. Af det strafvær- _____? dige forhold, som denne Tiltalte levede med N. Bekgaard, og dennes Løfte om at ville ægte hende, vil letteligen? skjønnes med hvilke Følelser hun maa have udført den hende imputerede Forbrydelse, og hvilken Bestyrkelse N. Bækgaards forbryderiske Planer maa have fundet hos hende. Imidlertid har hun tilligemed Christen Larsen Skomager været de eneste af samtlige Tiltalte, som strax aabenhjertigen have vedgaaet deres Forbrydelse.- Denne Tiltalte har – uagtet den Interesse Udfaldet af Giftmord-Attentatet maatte have for hende, - ingensinde taget nogen directe Andel i samme, og den Omstændighed at hun er Moder til et udenfor Ægteskab avlet Barn, hvis Forsørgelse saavel som hendes egen, Niels Bekgaard havde paataget sig, synes ogsaa at kunne tale noget til hendes Fordeel. I Analogi af Bestemmelserne i Fr 4de October 1833 § 27 skjønnes hun passende at kunne ansees med Straf af 3 Aars Forbedringshuusarbeide.

Samtlige Tiltalte ville i øvrigt blive at tilpligte in Solidum at udrede alle af deres Arrest, denne Action og Straffens Exicution, samt øvrige af Sagen lovligen flydende Omkostninger, hvorunder Salairer til Actor Procurator Aagaard og Defensorerne Prøveprocurator Sand og Procurator Hansen til hver 25 Rbd.

Sagsførelsen har været forsvarlig.

Thi kjendes for Ret.

Tiltalte Christen Larsen Skomager bør miste sin Hals og hans Hoved sættes paa en Stage.

Tiltalte Niels Christensen Bækgaard bør have sit Liv Forbrudt og lægges På Steile og Hjul.

Tiltalte Jens Christian Nielsen Skomager bør miste sin Hals.

Tiltalte Ane Marie Hansdatter bør miste sin Hals.

Tiltalte Hans Jensen bør hensættes til Fæstningsarbeide i 6 Aar.

Tiltalte Mette Marie Christensdatter bør hensættes i Fængsel paa vand og Brød i 6 Gange 5 Dage.

Tiltalte Maren Christensdatter ogsaa Sara Maren kaldet bør som Forbedringshusfange hensættes til Arbeide i Viborg Tugt og Forbedringshuus i 3 Aar.

Saa bør og samtlige Tiltalte in Solidum betale alle deres Arrest, Straffens Execution samt denne Action lovligen Flydende Omkostninger, derunder Salairer til Actor Procurator Aagaard og Defensorerne Prøveprocurator Sand og Procurator Hansen med 25 Rbd. til hver.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Saaledes at være dømt og afsagt inden Børglum Herreds Extraret den 31te October 1850 bekræftes med Dommerens og Meddomsmænds Underskrifter og Forseglinger.

Spärck Mathias Henriksen Morten Pedersen Jens P. Munk Stephan Larsen
(L.S.) (L.S.) (L.S.) (L.S.) (L.S.)

[Til forsiden](#)